

له بلاو کراوه کانی مائپه ری به هه شت

ژیان نامه ی ئیمامی

شافعی

ره حمه تی خوی لی بیت

ئاماده کردنی

ماموستا خلیل أحمد

مائپه ری به هه شت

ba8.org

مائپه ریکی ئیسلامی زانستی په روه رده یی یه و له پیناو بلاو کړدنه وهی نه و ئیسلامه یه که سه له فی صالح - پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی (رضی الله عنهم) له سه ری بوون - وه سه ر به هیچ گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتتە ۋە دەھكەتتە ۋە دەھنە ھۇي:

۱. شارەزاكردى موسولمانان و پەرۋەردە كوردنيان لەسەر رىگا راستەكەي ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبىي بەگەپانەۋە بۇ پەيپەۋە رەسەنەكەي ئىسلام، كە برىتىيە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتىنى پېشىين و پېشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كوردنەۋەي بىروبەۋەر و رەۋشتى موسولمانان، لە دياردەكانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پالاۋتن و تەصفىيە كوردنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچونە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كوردنەۋەي موسولمانان لە شوپنەۋارى خراپى رىۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتەۋ كوردنى براپەتىيە كى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەي ئىسلام و نەھىشتىن و كەمكردنەۋەي دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجىمان:

ئاشنا كوردنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروست كوردنى تاك و كۆيەتى بۇ تېگەشتىن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىين لە قورئانى پىرۋز و سوننەتى صەحيح و ئاشكرا كوردنى ئەۋ شتانەي كە نامۇن بە ئىسلام و خراۋنەتە نىۋىيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەي دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بوارەكانى بىروبەۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەي كۆمەلەيەتى.

خودايە داۋات لى دەكەين دامەزراۋمان بىكەيت ، وتەۋفىقىمان بدەيت بۇ ھەر كار وگۇفتارىكى جوان وچاك بەۋ شىۋەيەيى كەخۆت لىيى پارزىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

سوپاس وستایش بۆخوا، درودوسلاو بۆسه‌رگیانی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) وه‌بۆسه‌ر
گیانی که‌س وکارو هاوه‌لانی وشوین که‌وتوانی. به‌راستی ناودارانی ئیسلام پۆلکی
گرنگ و به‌رچاویان هه‌بووه له‌خزمه‌تکردن وه‌وشیارکردنه‌وه وچاکسازی له‌ناو
کۆمه‌لانی خه‌لکدا، هه‌مووژیانی‌خویان ته‌رخان کردبوو بۆخزمه‌تکردنی ئایینی
پیروزی ئیسلام و ناشناکردنی کۆمه‌لانی خه‌لک له‌م ئاینه‌ پیروژه، ته‌نها به‌مه‌به‌ستی
به‌ده‌سته‌هێنانی ره‌زانه‌ندی خوا، دورله‌هه‌وڵد ان بۆ ده‌سخستنی پله‌وپایه‌ی ژیا‌نی
دونیاو تیرکردنی به‌رژه‌وه‌ندی که‌سی، جا خویندن و زانینی ژیا‌ننامه‌و ئه‌زمونی
پرشنگداری هه‌ریه‌ک له‌ناودارانی ئیسلام که‌لێک سود به‌خش و بایه‌خداره.
به‌تایبه‌ت بۆئه‌وه‌ی ببیته‌ ده‌رسیکی زیندو و واقعی بۆئه‌مپو‌ی ئیمه‌ی شوین
که‌وتوو، هه‌روه‌هاژیا‌ننامه‌ی ناودارانی ئیسلام پالنه‌ریکی گرنگ و کاریگه‌ره،
بۆچا‌ولی‌کردن و خۆپازاندنه‌وه به‌خووره‌وشته به‌رزانه‌ی ئه‌وان هه‌لیانگرتبوو
له‌به‌ره‌موئه‌مانه ده‌چینه ناو گولزاری ژیا‌ننامه‌ی که‌سایه‌تیه‌کی مه‌زن له
ناودارانی ئیسلام که‌ بریتیه له ئیمامی شافیعی رهمه‌تی خویلی بی.

ناوو نہ سہ بی شافعی

شافعی ناوی : محہ مہدی کورپی ئیدریسی کورپی عہ بباسی کورپی عوسمانی
 کورپی شافع ی کورپی (السائب) ی کورپی عوبہ یدی کورپی عہ بد یہ زیدی کورپی ہاشم
 ی کورپی (المطلب) ی کورپی (عہ بد مہ نناف) ی باپیرہ گہ ورہ ی پیغہ مہ بری خواہ
 (ﷺ) ^۱ , واتہ

پیشہ وا شافعی بہ نو پشت دہ گاتہ وہ سہر (عہ بد مہ نناف) لیروہ وہ خزمایہ تی
 نیوان شافعی و پیغہ مہ بری خوا (ﷺ) وقورہ یشیتی شافعیمان بو دہر دہ کہہ وی.

شوین و سالی لہ دایک بوونی

نیمامی شافعی لہ سالی (۱۵۰) ی کچی بہ رامبہر (۷۶۷) ی زاینی لہ شاری
 غہ زہ لہ فہ لہ ستین لہ دایک بووہ , ہہرلہ و سہ فہرہ یدا دوا ی لہ دایک بوونی شافعی
 بہ ماوہ یہ کی کہم مردوہ و ونہ گہ راوہ تہ وہ , بو یہ شافعی بہ ہہ ژاری و بی باوکی لای
 دایکی ژیاوہ و گہ ورہ بووہ لہ تہ مہ نی دوو سالیڈا - دایکی - ژیروکارزان
 وتیگہ یشتووی - کورپہ ساواکہ ی بردوہ تہ وہ بو شاری مہ ککہ - شاری دیرینی

^۱ پروانہ (تاریخ الاسلام) ی نیمامی الذہبی ب ۱۴ ل ۳۰۴ , سیر اعلام النبلاء ب
 ۱۰ ل ۵ الجرح والتعديل ب ۷ ل ۲۰۱ تہذیب

الکمال ب ۶ ل ۲۰۹ البداية والنهاية ب ۵ ل ۶۹۱ ہہروہا چہ ندین سہرچاوہ ی باوہر
 پیکراوی تر .

باووباپیرانی شافعی^۲، شافعی ھر له ته مہ نی مندالیدا پیش (بالغ) بوونی قورئانی پیروزی له بهرکردووہ، له دوای دابه زین ونیشتہ جیبوون له مککہ، شافعی ئوہی ھه لټارد که بجیتہ دەرہوہی مککہ بوئاو ھۆزہ کانی تر له دەرہوہی شاری مککہ، له میانہی ئه م دەرچونہی لای ھۆزی (ھوزہیل) دابه زی، ئوہوہوہی کہوا ناوبانگی به زمان پاراویتی و پره وانبیژی و ئه دہ بزانی دەرکردبوو، بوئہ (۱۷) سالی تہواو له ناو ئه م ھۆزہ دا مایه و. له ئه نجامدا بووبہ ئه دیب وزانایہ کی گہورہو لیھاتوو له بارہی زمان و پره گہز ناسیدا

ژیان و خویندن و پیگہ یشتنی

غہ زہ شوینی له دایک بوونی ئیمامی شافعی یه، به لام جیگای باب و باپیرانی شافعی نہ بووہ به لکو ئیدریسی باوکی به مہ بهستی ئه نجامدانی کاریک پویشتبوو بو ئیمامی شافعی بوخوی دہ لی (له مککہ دەرچووم بوئاو ھۆزہ کانی تر له دەرہوہی مککہ، لای ھۆزی (ھذیل) دابه زیم و مامہ وہ له گہ لیان دا ژيام به مہ بهستی فیروونی زمان وئاخاوتنیان، له وکاتہ دا (ھذیل) له ھموو ھۆزہ کانی عہ رب زمانپاراوو پره وانبیژتر بوون) له میانہی ژیان بہ سہربردن ومانہوہی له (ھذیل) دادہ بہزی بوشاری مککہ به مہ بهستی دہستخستنی زانستی شہرعی لای زانایان، پاشان دہگہ پایہ وہ ناو (ھذیل) به م شیوہیہ بہر دہوام بوولہ گہ پان بہ دوای زانستی شہرعی

^۲ تاریخ التشریح الاسلامی ل ۱۸۴.

و وەرگرتنیدار، له م کاته ی که واشافعی سه رقالی گه ږان بوو به دوا ی زانستی شه رعیدا چاوی که وت به شیخ وموفتی حه رهمی مه ککه (موسلیمی کوری خالیدی زه نجی) ^۲، شایانی باسه شافعی سودیکی گه وره ی له وپی شه وایه وەرگرت به رده وام بوو تاوای لیها ت مؤله تی دا که فتوا بدات . پاشان نیمامی شافعی رځمہ تی خوی لیبتی داوای له مامؤستا که ی (موسلیم) کرد که نامه یه کی بؤ بنوسیت بؤ مالیکی کوری نه نه س پی شه و او فه رموده ناسی مه دینه ی شاری پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به لی نه ویش بؤی نوسی، نیمامی شافعی به ریکه وت بؤ مه دینه تا گه یشته لای نیمامی مالیک، نه وه شمان له یاد نه چی نیمامی شافعی پی شو هخت کتیبی (موطا) ی دانراوی نیمامی مالیکی له به رکر دبوو که ته مه نی (۱۳) سالان بوو بؤیه له سه ر داوای نیمامی مالیک (موطا) ی خوینده وه به سه ر نیمامی مالیکدا بؤیه خویندنه وه ی نیمامی شافعی لای نیمامی مالیک زور سه رسورپه ینه ربوو.

نیمامی شافعی له سه ره تای ده ستپیکردنی زانستی شه رعیدا فیهی موسلیمی کوری خالیدو حه دیسی دوو که سایه تی مه زنی حیا جزی به ده سته ینا که بریتی بوون له سوفیانی کوری (عیینه) ی فه رموده ناسی مه ککه و مالیکی کوری نه نه سی فه رموده ناسی مه دینه ، لیره دا بؤمان ده رکه وت نه م دوو که سایه تی به مامؤستا گه وره کانی نیمامی شافعی داده نرین.

^۲ پروانه تاریخ التشریع الاسلامی ل ۱۸۴.

به لām وه نه بی ئیمامی شافعی ته نها سوودی له م دوو که سایه تیه وه رگرتبی و به س، نا به لکو فقه وحه دیسی له زۆر که سانی تره وه وه رگرتووه وه ک (داوودی کوپی عه بدولرحمان و عه بدولعه زیزی کوپی ئه بو سه له مه ی ماجیشۆن و ئیبراهیمی کوپی سه عدو محه ممه دی کوپی ئه له سه نه ی فه قیه و ئیسماعیلی کوپی علیه که سانیکی زۆری تر جگه له مانه^۴، به لām په یوه ندی ئیمامی شافعی به ئیمامی مالیکه وه په یوه ندیه کی پته وو به هیژ بوو بوئه مه قامی ئیمامی مالیک له دلی ئیمامی شافعی دا له پیشه وه بوو. هه روه ها کتیبی (الموطأ) ی مالیک لای شافعی پله وپایه یه کی به رزی هه بوو ته نانه ت له پاش قورئانی پیروژ به راسترین کتیبی حیسابده کرد، بوئه ده یگوت (له گوئی زه ویدا هیچ کتیبیک نیه له (الموطأ) راستی زیاترتیدا هه بی)^۵، واته : سه حیح بی، بوئه هاوه لئیتی شافعی بو مالیک درێژه ی خایاند تا ئه وکاته ی ئیمامی مالیک رحمتی خوی لی بی وه فاتی کرد له سالی (۱۷۹) ی کوچی، ئه وکاته ته مه نی شافعی (۲۹) سالبوو، نزیکه ی (۹) سال لای مالیک مایه وه تابه یه کی له هاوه له کانی مالیک داده نرا به لām دوا ی وه فاتی مالیک، شافعی ناچار له وی نه مایه وه و روشت بو یه مه ن، شافعی خاوه نی مال و سامانیکی زۆر نه بووه، بوئه ده گه را به دوا ی کاریکدا پیی بژیت، بو ئه م مه به سته (مصعب) ی کوپی عه بدولای (القرشی) قازی یه مه ن یارمه تی دا بو ئه وه ی له یه مه ن کاریکی

^۴ پروانه تاریخ الاسلام ب ۱۴ ل ۳۰۵.

^۵ پروانه اداب الشافعی و مناقبه ل ۱۹۶ - ۱۹۷.

بخاته ژێرده‌ست , ئەنجامیش ئەوه‌بوو کارێکی پێسپارد وماوه‌یه‌کیش به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ری . ئەوه‌شمان له‌یاد نه‌چی شافعی له‌یه‌مه‌نیش سودی له‌ (لیث) ی کوپ سه‌دی شه‌رعزانی میسر وئه‌وزاعی شه‌رعزانی شام وهرگرت. له‌سالی (١٨٤) ی کوچی , ئەوکاته‌ی (هارون) ئەلپه‌شید خه‌لیفه‌ی موسلمانان بوو, شافعی تووشی مه‌ینه‌ت و تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی قورس وگران کرا تو‌مه‌ت‌کرا به‌وه‌ی گوایه‌ په‌خنه‌ی له‌ده‌سه‌لانی عه‌بباسیه‌کان گرتوه‌و شیععه‌گرێتی ده‌کات^٦.

به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ په‌وانه‌ی به‌غدادکرا بۆلای ئەلپه‌شید, به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەم تو‌مه‌ته‌ له‌پاستیه‌وه‌ دوور بوو شافعی پزگاری بوو نه‌ك هه‌رئه‌وه‌ش به‌ك و له‌میان‌ه‌ی ئەم ناردنه‌ی بۆبه‌غداد چاوی كه‌وت به‌محه‌ ممه‌دی کوپری ئەله‌سه‌نی شه‌یبانی و‌دوای پزگار بوونی له‌ومه‌ینه‌ته‌ . زانیاریه‌کی باشی له‌و كه‌سایه‌ تی‌یه‌ وهرگرت وكتیبه‌کانی نویسیه‌وه‌, هه‌روه‌ها چاوی كه‌وت به‌وكتیبه‌نه‌ كه‌له‌ عێراقدا هه‌بوون و له‌بابه‌تی فیهقه‌وه‌ نوسراو‌بوون, شافعی به‌م هه‌وله‌ی توانی زانیاریه‌کانی هه‌ردوو قوتابخانه‌ به‌ناو بانگه‌ كه‌ی ولاتی ئیسلام قوتابخانه‌ی حه‌دیس له‌حیجازو قوتابخانه‌ی (رای و قیاس) له‌ عێراقدا كو‌ بکاته‌وه‌ . دوا‌ی ئەوه‌ی شافعی له‌ومه‌ینه‌ ته‌ قورسه‌ پزگاری بوو زانیاریه‌ کی گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هێنا ئەنجا گه‌پایه‌وه‌ بۆحیجاز , تاماوه‌یه‌ك له‌شاری مه‌كه‌كه‌ سوودی وهرده‌گرت وده‌یگه‌یاند

^٦ تاریخ التشریع الاسلامی ل ١٨٤ - ١٨٥ .

چو نکه مه ککه جیگای بهیه کگه یشتنی زانایان بوله هه موو هه ریمه کانه وه ، نیمامی شافعی ش تیگه لاوی ده کردن وای یی دهرده گرتن ولپیان وهرده گرت مونازهره شی له گهل ده کردن به م شیوه یه به رده وام تا ئه وهی بو دروست بوو، جاری دووهم سهر داته وه له عیراق له سالی (۱۹۵) ی کۆچی ،بۆیه به ریکه وت بو عیراق ،ئه م جار هیان جیاواز بوو له ویتریان ئه مجاره کۆمه لی له زانایانی عیراق سوودیانی لی وه رگرت، وه کو نیمامی ئه حمه دوعه بدولپرحمانی کوپی مه هدی، ئیسحاقی کوپی راهه وه بیی ئه لی (پیش هاتنی شافعی ئیمه ناسخ ومه نسوخ مان نه ده زانی شایانی باسه نیمامی ئه حمه د زور په یوه ست بوو به شافعی یه وه وبه نوکیکه ره وهی سه دهی دووهمی حساب ده کرد ده یفه رموو(یروی فی الحدیث ان الله یبعث راس کل سنة من یصح لهذه الامة دینها فنزنا فی المئة الاولی فاذا هو عمر بن عبدالعزیز ونزنا فی المئة الثانية فنراة الشافعی)^۷. ئه م جار ه محه مه دی کوپی ئه لحه سه ن وه فاتی کردبوو هه روه ها (هارون) یش وه فاتی کردبوو ،شافعی ئه م جار ه یان دوو سال مایه وه پاشان جاریکی تر گه پایه وه بۆ حجاز به لام ده نگ وباسی له هه موو به غدادا بلاو بووبوه وه ، زۆربه ی زانایانیش شوین بیرو پاکانی که وتبوون . هه روه ها بۆ جاری سییه م گه پایه وه بۆ عیراق چه ند مانگیك مایه وه ئه نجا له سالی (۱۹۹) ی کۆچی سه فه ری کرد بۆ میسروله (فسطاط) به میوانی لای عه بدوللای کوپی عه بولحه که م دابه زی.

^۷ انظر : صفة الصفوة (۲/ ۲۵۰).

له‌وی له‌مزگه‌وتی (عه‌مری کوپری عاص) ده‌ستی‌کرد به‌وتنه‌وه‌ی وانه‌کانی
 فیه‌هه‌دیس به‌یانیان ده‌ستی ده‌کرد به‌وتنه‌وه‌ی قورئان دوی ئه‌وه‌ش
 ده‌دیس و پاشان مونا‌قه‌شه‌و سه‌رنج‌دانی حوکه‌م فیه‌یه‌کان هه‌روه‌ها گرنگی ئه‌دا
 به‌وتنه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بی که‌ده‌ستی‌کی بالای هه‌بوو تیایدا به‌لکو سه‌رچاوه‌ بوو بو
 زمانی عه‌ره‌بی وه‌کو * * ئه‌بوعوبه‌یده‌ی ئه‌لقاسمی کوپری سه‌لام ئه‌لی / شافعی
 یه‌کی بوو له‌وانه‌ی زمانی ئی وهرده‌گیرا * هه‌روه‌ها ئیبنو هیشام خاوه‌نی مه‌غازی
 ئه‌لی * شافعی یه‌کی بوو له‌وانه‌ی زمانی ئی وهرده‌گیرا ، له‌میسر توانا‌کانی شافعی
 ده‌رکه‌وت و هه‌موو کتیبه‌ تازه‌کانی به‌قوتابی‌یه‌میسریه‌کان خوینده‌وه‌ ئه‌مه‌ش
 پی‌ی ده‌گوتری مه‌زه‌بی میسر یان مه‌زه‌بی تازهی شافعی رحمة‌تی خوی ئی
 بی.

مشتیک له‌خه‌رواری سیفاته‌کانی شافعی

خوبه‌که‌م زانین وته‌سلیم بوونی بو حه‌ق، په‌بیعی کوپری سوله‌یمان ده‌لی (گویم
 له‌ شافعی بوو گوتی : پیم خو‌شه‌ خه‌لکی ئه‌م زانسته‌ی من - واته‌ کتیبه‌کانی -
 فی‌ربین و بی‌زانن بو ئه‌وه‌ی هیه‌چ له‌وانه‌ نیسه‌بت نه‌دریت بو لای من و به‌ناوی
 منه‌وه‌ نه‌بی، هه‌روه‌ها په‌بیع ده‌لی * * له‌ شافعی‌م بیست ده‌یگوت: مونا‌قه‌شه‌ی
 هیه‌چ که‌سیکم نه‌کردوو به‌مه‌به‌ستی سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ریدا به‌لکو ته‌نها به‌مه‌به‌ستی

دہر خستنی ئو حہ قہی پیمہ^۸ لہ کاتیکدا شافعی وەکو هیچ کہ سیکی تر نہ بووہ
 لہ مونا زہرہ کردندا کہ زور بہ ہیژ بووہ لہ و بوارہ دا وەکو محەممەدی کوپی
 عہ بدولائی کوپی عہ بدولحہ کہم ئہ لئ: هیچ کہ سیکم نہ بینوہ شافعی مونا زہرہ ی
 لہ گەل بکات ئیلا بہ زہیم بہ و کہ سەدا ہاتوہ تہ وہ^۹, ہەر وہا ئہ لئ^{۱۰} گہ ربینیت
 ئہ وکاتہ ی شافعی مونا زہرہ دہکات وادہ زانی شیریکہ وپہ لاماری خواردن دہدات
 ئہ و بوو خەلکی فیری بہ لگہ و بہ لگہ خوازی کرد^{۱۱}

عیبادەت وشە و نوێژی شافعی

رہ بیعہ ی کوپی سولہ یمان ئہ لئ: شافعی شە و گاری کرد بوو بہ سی بہ شە وہ
 سی یہ کی یہ کہمی دہینوسی, بہ شی دووہ می نوێژی دہ کرد, بہ شی سییہ می
 دہ خەوت. ئیمامی (الذہبی) ئہ لئ: ہەرسی کردارہ کہی لہ گەل مہ بہ ستدا
 عیبادەت و پەرستشہ بۆخوا.

سەخاوەتی شافعی

ئەبوو (ثور) ئہ لئ کہم جار شافعی شتی لای خوی ئہ ہیشتہ وہ لہ بہرچاوتیری
 عہ مری کوپی سەوواد ئہ لئ: شافعی سەخیترین مرقفہ بۆدینارودرہم و خوراک

^۸ سیر اعلام النبلاء ب ۱۰ ل ۲۹.

^۹ تاریخ الاسلام ب ۱۴ ل ۳۱۷.

^{۱۰} تاریخ الاسلام ب ۱۴ ل ۳۱۷.

به خشین , شافعی پیی ووتم : له ژيانمدا سی جار ئیفلسم کردووه , تهنانت که م و
 زوری مالی خوم فروشتووه تهنانت خشلی خیزان و که که شم وه هرگیز په هنم
 نه کردووه , په بیع ئه لی : لای شافعی ووتم ژنم هیناوه ئه ویش پرسیری لی کردم
 گوتی چنندت کردوه به ماره یی منیش گوتم (۳۰) دینار, شه ش دینارم پیشه کی
 داوه که نه مه ی بیست (۲۴) دیناری پیشکه ش کردم بوته واو کردنی ئه و مه بله غه .
 په بیع ئه لی : کابرایه که نامه یه کی دا به شافعی تیایدا نوسرا بوو , من کابرایه کی
 سه وزه فروشم تهنه یه که دره مم هیه ژنیشم ماره کردووه جایارمه تیم بده
 ئه ویش له وه لامدا گوتی په بیع (۳۰) دینارم پیی بده و داوی گهردن ئازادی
 لی بکه بوم . منیش گوتم ئه م کابرایه تهنه (۱۰) دره می به سه گوتی (ویحک)
 نه وه ی بده ری .

شایه تی وستایشی زانایان له سه ر نیمامی شافعی

حارسی کورپی سوره یج ئه لی : گویم له یه حیای کورپی (القطان) بوو ده یگوت
 (من به تایبته پاراننه وه لای خوا بو شافعی ده که م), نه بوو به کری خه لاد ئه لی : من
 له پاش نویژه کانم پاراننه وه لای خوا بو شافعی ده که م, مه یمونی ئه لی : گویم
 لی بوو ئه حمه دی کورپی حه نبل ده یگوت شه ش که س هه ن له سه حه ردا دوعایان
 بو ده که م یه که له وانه شافعی یه .

(ابو ثور) ئەلئەبدولرحمانی کورپی مەهدی پیی گوتم هیچ نویتیک ناکەم ئیلا
 له نویتەکه مەدا له خوا دەپاریمەوه بۆشافعی .

فەزلی کورپی زیاد : گویم لی بوو ئەحمەد دە یگود(هیچ کەس نییە پینوس
 ومەرەکەبی بەدەستەوه گرتبی ئیلا شافعی مننەتی لەگەردنی ئەو کەسەدا هەیه .

بیروباوەری شافعی

رەبیع ئەلی گویم لی بو شافعی دەیگوت: باوەر بریتیە لە ووتەو کردەوه , زیاد
 دەکاوەم دەبی. شیخی ئیسلام عەلی کورپی ئەحمەدی کورپی یوسف ی هەکاری
 لە کتیی (عقیدە الشافعی) دا ئەلی (یونسی کورپی عەبدولئەلا ئەلی: شافعی
 پرسیری لی کرا دەربارە ی سیفات ی خوا و ئەو ی خو ی باوەری پییەتی, بیستم
 ایی گوتی خوی گەورە چە ندین ناو و سیفات ی هەیه لە قورئاندا هاتوو, هەروەها
 پیغەمبەریش (ﷺ) هەوالی ئەو ی ئوممەتە کە ی راگەیان دوو کەوابوو کەسی
 بەلگە ی پیگەشتبی بۆی نیە رەت ی کاتەوه قورئان باسی ناووسیفەتەکانی
 کردوو. هەروەها لە پیغەمبەریشەوه (ﷺ) سەلمینراوه , کەسی دوی سەلماندنی
 بەلگە موخالەفە ی بکات ئەوا بی باوەر دەبی بەلام پیش سەلماندنی ئەو بیانوی
 هەیه چونکە نازانی و زانیاری پیئیه , چونکە زانیاری دەربارە ی ناوسیفەتەکان
 تەنها بە ژیری پە ی پی نابری, بەبیر کردنەوه و تیارامان بە دەست نایەت ئیمە هیچ
 کەس تە کفیر ناکەین کە زانیاری لە و بابەتە نەبیّت, مەگەر کەسی بەلگە ی پیبگات,

نیمه‌ئهم سیفه‌تانه دسه‌لمینین ونه‌فی له‌یه‌کچون له‌خواده‌که‌ین وه‌کو‌خوی
 گه‌وره سه‌لماندن ونه‌فی‌کردووه وه‌ک دده‌رموویت : ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^{۱۱}.

دهرباره‌ی قورئانی پیروژ (البویطی) ئه‌لّی گویم لی بوو شافعی ده‌یگوت : خوی
 گه‌وره به‌ووشه‌ی (کن) دروست‌کراوه‌کانی‌به‌دیه‌یناوه ئه‌گه‌ربیت و (کن)
 دروست‌کراوبیت واته دروست‌کراویک به‌دروست‌کراویکی‌تر به‌دی هاتوه واته قورئان
 که‌لامی خویاوه وه‌مخلوق نیه^{۱۲} بینینی خوا بوئیمانداران له‌به‌هشتدا، شافعی
 خوی لی رازی بیت له‌تفسیری ئایه‌تی.

﴿كَلاَّ إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ﴾^{۱۳}.

ئه‌لّی ئهم ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌موسلمانان (دۆسته‌کانی خوا) له‌پوژنی
 قیامه‌تدا (واته له‌به‌هشتدا خوا ده‌بینن).

هاوه‌لان وچوار خه‌لیفه‌که باشت‌ترین خه‌لک له‌دوای پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه
 وسلم ئه‌بویه‌کره پاشان عومه‌ر پاشان عوسمان پاشان عه‌لی خوا له‌هه‌مویان رازی

^{۱۱} {سورة الشورى: ۱۱}.

^{۱۲} انظر : حلیة الاولیاء (۹/ ۱۱۱).

^{۱۳} {سورة المطففين: ۱۵}.

بیٹ ،خوای گہورہ مہدحی ہاوہ لہ کانی پیغہ مہبری (ﷺ) لہ قورئاندا
کردوہ ،ہہ روہا پیغہ مہبریش (ﷺ) فہ زلی بی وینہ یی وگہ ورہ یی ئہ وانی بو باس
کردوین^{۱۴}

شافعی و ئہ ہلی کہ لام

موحہ مہدی کوری ئیسماعیلی ترمذی ئہ لی (ابو ثور) وحوسی کوری عہلی
کہ رابیسی گوتیان : گویمان لی بوو شافعی دہی گوت حوکی من بہ رامبہر بہ
ئہ ہلی کہ لام ئہ وہیہ بہ (سہ عہف) ی دارخورما لی بدرین وبہ سواری ووشر بہ ناو
خہ لکدا بوپہ ند بسورپنرینہ وہ و پییان بگوتری ئہ مہ تولہ ی وازہینانتانہ
لہ قورئان وسونہ ت)^{۱۵} , رپہ بیع ئہ لی شافعی گوتی:

گہ ربیتو ئینسان بگاتہ وہ بہ خوا بہ ہہر تاوانیکہ وہ بی تہ نہا شیرک نہ بی
ئاسانترہ لہ وہی بگاتہ وہ لای خواوہ ہندی بیدعہ ی ئہ نجام دابی^{۱۶}.

شافعی و کارکردن بہ حہ دیس

^{۱۴} مناقب الشافعی (۱/۴۳۳).

^{۱۵} سیر اعلام النبلاء (۱۰/۳۹).

^{۱۶} سیر اعلام النبلاء (۱۰/۱۶) تاریخ الاسلام (۱۴/۳۳۱).

عبداللہ کوری نیمامی ئەحمەد ئەلّی: گویم له باوکم بووده یگوت شافعی ووتوویه تی: ئیوه له حەدیسەدا له ئیمە شارەزاترن ئەگەر حەدیسە صەحیح شارەزا بوون هەوالم پێبدەن تابه دوایدا بڕۆم له کوفە بێ یان له بەسرە بێ یان له شام^{۱۷}.

(حەرمە له) دەلّی: شافعی ووتویه تی: ئەو هی که من ووتومه و پێچه وانه ی حەدیسە صەحیحی پێغه مبه ره، ئەو حەدیس له پێشتره وته قلیدی من مه که ن^{۱۸}.

رەبیع ئەلّی گویم لّی بوو شافعی ده یگوت: ئەگەر له کتێبه که مدا شتیکتان بینی خیاڵی سوننه تی پیغه مبه ربوو ئیوه کاربه سوننه ته که بکه ن و ئەو هی من ووتومه وازی لّی بێنن^{۱۹}.

رەبیع ئەلّی پیاویک گووتی ئە ی (ئەبوو عبدالله) کاربه حەدیس ده که ی گویم لّی بوو گووتی: هه رکاتیک حەدیسێکی صەحیح له پیغه مبه ره وه پیاویه ت کردو کارم پێنه کرد ئەوا ئیوه شایه ت بن من عه قلم نه ماوه . ئەلحومه یدی ئەلّی پۆژیکیان شافعی حەدیسێکی پیاویه ت کرد، منیش گوتم: ئایا کاری پێده که ی؟ ئەویش گوتی (ئایامنت له کلّی سادا بینیه بێمه دهره وه یان پشتوینی گاورت به پشتمه وه بینیه ؟ گویم له حەدیسە پیغه مبه ربی و کاری پێ نه که م !، (ابو ثور) ئەلّی شافعی

^{۱۷} سیر اعلام النبلاء (۳۳/۱۰).

^{۱۸} سیر اعلام النبلاء (۳۳/۱۰).

^{۱۹} سیر اعلام النبلاء (۳۴/۱۰).

ئەلی: ٢٠ هەرمەسەلەیکە حەدیسە صەحیحی لای زانیانی حەدیس لەسەر هاتبی بە پێچەوانەی ئێوەی من ووتومە ئەوا من لێی پەشیمانم لەژیانمدابی یان پاش مردن) ٢١, هەروەها ئەلی (کاتیک کەسیک لە ئەهلی حەدیس ئەبینم وەکو وابی کەسیک لە هاوێلانی پیغمبەر ببینم خواپاداشتی خێریان بداتەووە بنچینەکیان بۆمان پاراستووە بۆیە فەزلیان بەسەرمانەووەهەیه) ٢١, شافعی وەحەدیسە ئاحادشافعی ئەلی (لەبوارە حەدیسدا حەدیسە تەنها پیاویک یان تەنها ژنییک وەرەگرم بەلام لە شایەتیدا بەتەنها یەکیک لەوانە وەرناگرم لەحەدیسدا (حدثنی فلان عن فلان) وەرەگرم بەلام لە شایەتیدا تەنها (سمعت) یان (اشهدنی) وەرەگرم بازنە وەرگرتنی حەدیسە ئاحاد لای شافعی فراوانترە - وەکو بە راوردیک لەگەڵ پێشەوایانی تردا - ئیبنولعەرەبی ئەلی (ئەگەر حەدیسە ئاحاد دژ بە بناغەیکە لە بناغەکانی شەرع بوەستیت ئەبوو حەنیفە بەپەرەوای نابینی ئەو حەدیسە کاری پێبکریت بەلام شافعی بەپەرەوای دەبینی) ٢٢.

بنچینەکانی مەزەهەبی شافعی

ئەساسی مەزەهەبی شافعی رحمه‌تی خوی لیبی لەکتیبی (الرسالة) دا نوسراووەتەووە, شافعی (ظاهر)ی قورئان بەبەلگە دادەنێ تاووەکو بەلگەیکە

٢٠ اعلام الموقعین (٢/٣٦٣).

٢١ اعلام الموقعین (٢/٣٦٣).

٢٢ انظر : مناهج الاجتهاد (ص ١٦٣).

پاستبیتہ و ئوہ بگہ یہ نیت کہ (ظاہر) ی ئایہ تہ کہ ی مہ بہ ست نیہ - بہ لگہ ی قورئانی و پیروز و سوننہ تی صہ حیجی پیغہ مہر - ، شافعی دیفاعی کی بہ ردہ وام و نہ براوہ ی کردوہ لہ سہر کارکردن بہ حہ دیسی ئاحاد بہ مہ رجیک پپوایہ تکاری حہ دیسہ کہ متمانہ پی کر او و (ظابط) بی و حہ دیسہ کہ ش (متصل) بی تادہ گاتہ پیغہ مہر بہ بی ئوہ مرجانہ ی نیمامی مالیک و ئوہ لی عیراق دایانناوہ بو وەرگرتنی حہ دیس .

ئوہ دیفاعہ ش بووہ هو کاریک بو خوشہ ویست کردنی شافعی لای ئوہ لی حہ دیس تہ نانہ زانیانی بہ غذا پییان دہ گوت (ناصر السنہ) شافعی چو دہ پروانیہ قورئان بہ وشپوہ یہ ش دہ پروانیہ حہ دیسی صہ حیج، وای دہ بینی کہ ہر دوک واجبہ کاریان پی بکری ئوہ نا دوی قورئان و سوننہ کاری بہ ئیجماع دہ کرد و اتاکہ شی لای شافعی ئوہ یہ

(ئوہ کہ سہ ی کاربہ ئیجماع دہ کات زانیاری بہ بوونی جیاوازی لہ و بابہ تہ دا نہ بی) ئوہ نا شافعی ئوہ گہر لہ بابہ تی کدا (دہ قی) قورئان و سوننہ تی دہ ستنہ کہ و تایہ کاری بہ قیاس دہ کرد بہ مہ رجیک ئوہ صلیکی ہہ بوایہ لہ قورئان و سوننہ تدا، شافعی ئیستحسان و ئیستیصلاح ی رہ تکر دوہ تہ وہو کاری پی نہ کردوہ^{۲۳}.

^{۲۳} انظر : تاریخ التشریع الاسلامی (ص ۱۸۶).

شافعی وشیعرو رەوانبیژی

(ئین وهیشام) ئەلّی زۆر له گه‌ل شافعی پێکه‌وه داده‌نیشتن به‌هیچ شیوه‌یه‌ك هه‌له‌یه‌كم له‌زمانی عه‌ره‌بیدا لی نه‌بینیوه^{٢٤}, ئەحمه‌دی كۆپی ئەبو سوره‌یجی پازی ئەلّی (كه‌سیك‌م نه‌بینیوه قسه‌زانتر و زمانپاراوتر بێ له‌ شافعی)^{٢٥}, زوبه‌یری كۆپی به‌كك‌ار ئەلّی (شیعر)ی ه‌ذیل و به‌سه‌ره‌اتی ئەو ه‌ۆزه‌م له (مصعب)ی كۆپی عه‌بدوللّاه وه‌رگرتوه‌وه ئەویش له‌شافعی یه‌وه وه‌ریگرتبوو), شایانی باسه‌ شافعی له‌بواری شیعردا خاوه‌نی دیوانێکی شیعرێ یه‌ به‌ناوی (دیوان الامام الشافعی) كۆکردنه‌وه‌ی (محمد عفیف الزعبی) هه‌روه‌ها ئین وغانم ی حافیزی هه‌دیس ئەلّی (شیعره‌كانی شافعی كۆکردوه‌ته‌وه له‌ دیوانێكدا. به‌لام تانیستا كۆكراوه‌ی یه‌كه‌م له‌به‌رده‌ستی خۆماندايه‌.

^{٢٤} انظر : سير أعلام النبلاء (٤٩/١٠).

^{٢٥} انظر : سير أعلام النبلاء (٤٩/١٠).

ہندیٰ لہ شیعہ بہ نرخہ کانی شافعی

لیبوردہیی ورہوشت جوانی

إذا سبني نذل تزاید رفعة وما العيب إلا أن أكون مسببه
ولولم تكن نفسي علي عزيز لمكنتها من كل نذل تحاربه
ولوأنني أسعى لنفعي وجدتني كثيرالتواني للذي أنا طالبه
ولكني أسعى لأنفع صاحبي وعارعلى الشعبان إن جاع صاحبه
يخاطبني السفیه بكل قبح فأكره أن أكون له مجيبا

یزید سفاہة فأزید حلما کعود زاده الاحراق طیبا

اذا نطق السفیه فلا تجبه فخير من إجابته السکوت

فان کلمته فرجت عنه وإن خلितه کما یموت^{۲۶}

یا من یعانق دنیا لابقاء لها یمسی ویصبح فی دنیاہ سفارا
هلا ترکت لذي الدنيا معانقة حتی تعانق فی الفردوس ابکارا
إن كنت تبغي جنات الخلد تسکنها فینبغي لك ان لاتامن النارا

^{۲۶} انظر : دیوان الامام الشافعی (ص ۲۲).

دہ بارہ ی باشتین زانست

کل العلوم سوی القرآن مشغلة
إلا الحديث وعلم الفقه في الدين
العلم ماكان فيه قال حدثنا
وما سوی ذاك وسواس الشياطين^{۲۷}
ہر وہا چہ ندین پارچہ شیعی تی پ وناستی تر، بہ حقیقت شافعی خاوهن
توانایہ کی شیعی زور بہ ہیژ بووه، بہ لام خوی بہ نه نقہ ست شیعی نہ وتووه بہ لکو
خوی بہ شرعزانی و زانسته شرعیہ کانه وه خریک دہ کرد، وه کو ئه لی :
ولولا الشعر بالعلماء یزري لکنت اليوم اشعر من لبید^{۲۸}.

^{۲۷} انظر : دیوان الشافعی (ص ۸۸).

^{۲۸} انظر : دیوان الشافعی (ص ۳۹).

وته کانی شافعی

یونسی سده ده فی ئه لئ: شافعی پئی ووت: لیس إلی السلامة من الناس سبیل فانظر الذي فيه صلاحك فالزمه^{۲۹}.

شافعی ده لئ: ضیاع العالم أن يكون بلا إخوان وضیاع الجاهل قلة عقله واضیع منهما من واخی من لاعقل له^{۳۰}.

هه روه ها ده لئ: آلات الرياسة خمس: صدق اللهجة، وکتمان السر والوفاء بالعهد، وابتداء النصيحة، واداء الامانة^{۳۱},

یونسی کوپی عه بدولته علا ده لئ: گویم لیبوو شافعی ده یگوت: ئه ی یونس: الانقباض عن الناس مکسبة للعداوة والانبساط اليهم مجلبة لقرناء السوء فکن بین المنقبض والمنبسط^{۳۲}, هه روه ها ده لئ: (علیکم باصحاب الحديث فانهم اکثر جوابا من غیرهم)^{۳۳}.

^{۲۹} انظر: سير اعلام النبلاء (۴۲/۱۰).

^{۳۰} انظر: سير اعلام النبلاء (۴۲/۱۰).

^{۳۱} انظر: سير اعلام النبلاء (۴۸/۱۰).

^{۳۲} انظر: سير اعلام النبلاء (۸۹/۱۰).

^{۳۳} انظر: توالي التأسيس (ص ۱۱۰).

ئەگەر بمانەوی یەك بەیەکی ووتەکانی شافعی لێردا تۆمار بکەین ئەوا بێگومان ناتوانین چونکە قسەکانی هەمو پڕ لە حیکمەت و ئامۆژگاری وزانستن ، بۆیە قایل دەبین بەمانە ی کە باسکران و مشتیک نمونە ی خەرورایکە .

نەخۆشی و مردنی شافعی رحمتی خوی لی بی

شافعی لە میسر لە درێژە ی ئەو چوارسالە ی لە میسر دا مایەو و توشی نەخۆشی بوو ، لە مالددا دەمایەو و لە سەرجیگا دەکەوت قوتابییه کی بە ناوبانگی بە ناوی (المزنی) پوژیکیان پوشت بوای و چو و ژۆره و و پێی گوت ئەمڕۆ چۆنی شافعی ش گوتی :

أصبحت من الدنيا راحلا وللاخواني مفارقا

و لكأس المنية شاربا وعلى الله جل ذكره واردا

ولا والله ما أدري روعي تصير الى الجنة فأهنئها او الى النار فاعزئها

ثم بكى وأنشا :

ولما قسا قلبي وضاعت مذاهبي جعلت الرجا مني لعفوك سلما

تعاضمت ذنبي فلما قرنته بعفوك ربي كان عفوك اعظما

وما زالت ذاعفو عن الذنبی لم تزل تجود وتعفو منه وتكرما^{۳۴}.

شافعی له شهوی جومعهی پوژی کوٹایی مانگی رھجہ بی سالی (۲۰۴) ی کوچی بہرامبہر (۱۹ ی) کانوونی دووہ می سالی (۸۲۰) ی زاینی کوچی دواۓی کردوہ رھمہ تی خوی لی بی، مردنی شافعی له وهرزی زستانابوہ ولہ پوژی جومعه نیژراوہو (۵۴) سال تہمہنی کردوہ تہرمہ کہی بہ سہرشان بہ پیرخواہ له (فسطاط) وہ تاوہ کو گوپستانی (بنو زہرۃ) بہ گوپستانی (ابن عبد الحکم) بہ ناوبانگہ، ئابہم شیوہیہ ئہستیرہی پرشنگداری شافعی له م دنیاہدا ئاوابو بہ لام چہ ندین پوناکی و دانایی سودبہ خشی کہ م وینہی بو بہ جی ہیشتوین، رھمہ تی خوی لی بی و خوا پاداشتی خیری بداتہ وہ .

خوینہری بہ پیزم ئہمہ کورتہیہک بوو له ژیاننامہی ماموستای شہرعزان و یہکیک له ناودارانی ئیسلام (شافعی) بو ہموو لایہکمان دہرکہوت کہ شافعی چ جوړہ بیرؤباوہرو خوورہوشت و زانستیکی ہہبووہ ہہروہا ہہلوستی شافعیمان بو پون بووہوہ دہربارہی کارکردن بہ ہدیس.

وہ ہہلگرانی ہہدیس لای شافعی چ پیزو حورمہ تیکیان ہہبوو له گہل چہ ندین پابوچونی دروستی تر کہ له م کورتہیہدا تۆمار کراوہ .

=====

^{۳۴} صفوة الصفة (۱۴۶/۲).

سہرچا وہ کان

۱. سیر اعلام النبلاء /الذہبی.
۲. تاریخ الاسلام /الذہبی.
۳. توالی التاسیس /ابن حجر
۴. البدایة والنهاية/ابن کثیر
۵. تہذیب الکمال/المزی.
۶. الجرح والتعديل/لابن ابی حاتم .
۷. مناهج الاجتهاد/محمد سلام.
۸. دیوان الشافعی
۹. تاریخ التشريع الاسلامی/الخضري.
۱۰. مجمل اعتقاد ائمة السلف / د . عبدالکریم التركي